

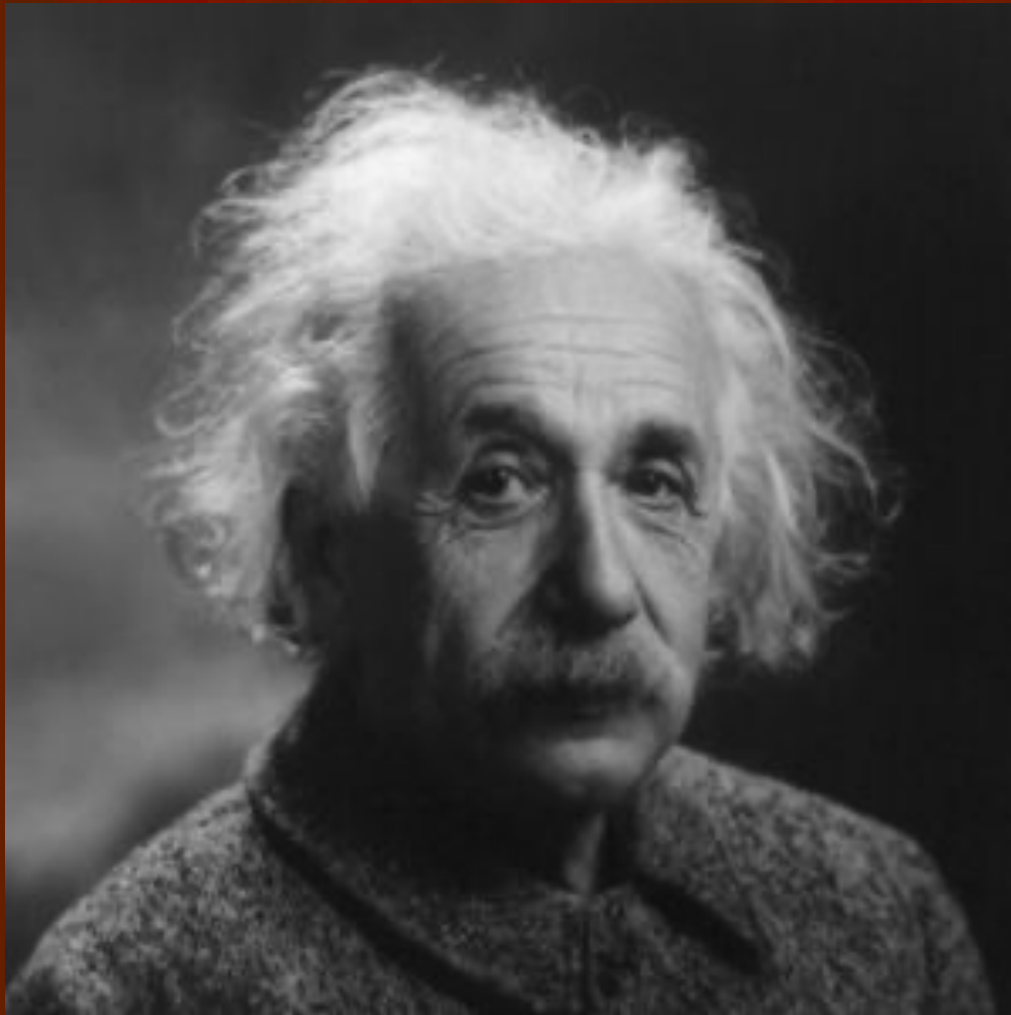
ประวัติละครตะวันตก: ละครในศตวรรษที่ 20

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชุติมา มณีวัฒนา

ปรากฏการณ์ต่างๆ ในศตวรรษที่ 20 ที่เป็นปัจจัยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในงานศิลปะ (ธีรยุทธ บุญมี)

1. แง่ประวัติศาสตร์ของโลก (สงครามโลก / การประกาศเอกราชของประเทศอาณานิคม)
2. แง่อำนาจการเมืองและสังคม (ชนกลุ่มน้อยมีบทบาทมากขึ้น)
3. แง่วัฒนธรรม (Pop Culture / สลาย High art – Low art)
4. ปฏิบัติปรัชญา / ความคิดของโลก (Post Modern, Post Colonial, Post Western, Deconstruction, แนวคิดสัมพัทธ์ภาพ, มนุษย์ตระหนักว่าความรู้ที่มีทั้งด้านวิทยาศาสตร์และปรัชญา ไม่อาจอธิบายความจริงของโลกได้จริง)

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ผู้คิดทฤษฎีสัมพัทธภาพ

ปรากฏการณ์ต่างๆ ในศตวรรษที่ 20 ที่เป็นปัจจัยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในงานศิลปะ (ธีรยุทธ บุญมี)

5. ความเป็นพหุนิยม (คนเคารพความแตกต่างมากขึ้น/ ชื่นชมวัฒนธรรมนานาชาติและ
ท้องถิ่นไปพร้อมๆ กัน – Social Plurality, Multi Culturalism, Multi Identities)
6. ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ (เงิน – การตกลงใจให้คุณค่า – valuation)
7. ละเล็กรอบจำกัดต่างๆ ในทุกๆ ด้าน (สังคมโลกาภิวัตน์ มนุษย์สามารถถอดสิ่งที่ยึด
ตรึงไว้ในวัฒนธรรมเดิมออกไปได้ locality กับ internationality)

บริบททางสังคมและวัฒนธรรมตะวันตกในช่วงศตวรรษที่ 20

(อารยธรรมตะวันตก p.238 - 248)

- เกิด สงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (ค.ศ. 1914 – 1918 และ 1939 - 1945) – หลังสงครามโลก มนุษย์เริ่มรู้สึกไม่พอใจกับความคิดวัตถุนิยม (Materialism) และเริ่มหันมาหาสิ่งที่จะตอบสนองความต้องการทางจิตใจ

บริบททางสังคมและวัฒนธรรมตะวันตกในช่วงศตวรรษที่ 20

แนวคิดในการสร้างสรรค์ศิลปะซึ่งมีอิทธิพลต่อการละครในครั้งแรกของศตวรรษที่ 20 (อารยธรรม p.238 - 248)

1.ต่อต้านเรียลลิสม์ และแสวงหารูปแบบแปลกใหม่

(ทัศนศิลป์ : Expressionism   Abstract / Cubism)

(วรรณกรรม : Impressionism / Expressionism)

ศิลปกรรมลัทธิเรอียลลิสม์

ศิลปะลัทธิเอ็กเพรสชันนิสม์

ภาพ “**The Cry**” ของ เอ็ดเวิร์ด มุงค์(Edward Munch)

- ภาพเด็กกำลังอ้าปากกรีดเสียงร้อง กำลังพยายามหนีจากความเจ็บปวดอ้างว้าง ที่คนสมัยนั้นต้องเผชิญอยู่ทุกวัน
- ภาพแสดงให้เห็นชัดถึงอารมณ์ของศิลปินที่ ถูกกดดันจากความเสื่อมโทรมของสภาพ เศรษฐกิจ การเมือง และศีลธรรม

ลัทธิเอ็กเพรสชันนิสม์/ลัทธินามธรรม

ภาพ “Cossack Rider” (คนขี่ม้าโคซัค) ของ วาซิลี แคนเดนสกี (Vassili Kandinsky)

- ภาพแสดงอารมณ์แต่ไม่คำนึงถึงความสมจริงตามธรรมชาติ

ศิลปะคิวบิสม์ (Cubism)

ภาพ “สาวน้อยแห่งเมืองอวีญอง” ของ พาโบล

ปิกัสโซ(Pablo Picasso)

- ศิลปินกลุ่มนี้พยายามจะแสดงว่าศิลปะมีมุมมองที่หลากหลายได้ (ความงามมีหลายมิติ) จึงใช้รูปทรงเรขาคณิตมาทดลองวาดให้เกิดเหลี่ยมมุม ทำให้เกิดมิติ คือความลึกซึ้ง

วรรณกรรมแนวต่อต้านสัญนิยม

กลุ่มอิมเพรสชันนิสม์

- แนวคิด เชื่อว่าความจริงไม่ใช่สิ่งที่จับต้องได้ ไม่ใช่เหตุการณ์ภายนอก ไม่ใช่การกระทำที่มนุษย์แสดงออก แต่ความจริงเป็นสิ่งที่อยู่ข้างในจิตใจ
- เช่น เวอร์จิเนีย วูล์ฟ เรื่อง To The Lighthouse ผู้เขียนให้ตัวละครเอกมองดูตัวละครอื่นและตัดสินคนอื่นๆ จากความคิดตัวเอง - **ผู้อ่านจะเข้าใจเองว่าทำไมคนถึงไม่เข้าใจกัน**

กลุ่มเอ็กเพรสชันนิสม์

- แนวคิด เชื่อว่าการนำเสนองานแบบรายงานสิ่งที่เกิดขึ้นตามความจริง ไม่ทำให้มนุษย์มองเห็นปัญหาที่แท้จริง จึงนำเสนอปัญหาให้เป็นลักษณะ อัจฉริยะ ฟุ้งซ่านประหลาด

แนวคิดในการสร้างสรรค์ศิลปะซึ่งมีอิทธิพลต่อการละครในครั้ง
แรกของศตวรรษที่ 20 (อารยธรรม p.238 - 248)

2. ต่อด้านค่านิยมของสังคม (เพราะที่ผ่านมาสงครามมีผลชั่วร้าย
มาก – แม้ว่าโลกจะเจริญ – คนจึงต่อด้านสังคมและ
ศิลปวัฒนธรรมแบบเก่า ว่ามีความคับแคบและโง่เขลาพอที่จะ
ก่อให้เกิดสงครามขึ้น)

- แนวคิดในการสร้างสรรค์ศิลปะซึ่งมีอิทธิพลต่อการละครในครั้งแรกของศตวรรษที่ 20

- 2. ต่อต้านค่านิยมของสังคม

(ลัทธิดาดา (Dada) สร้างงานที่เสียดสีสังคมที่ชั่วร้าย - ศิลปินมีหน้าที่ทำลายศิลปวัฒนธรรมโบราณให้หมดสิ้นไป เพื่อที่จะสร้างสังคมใหม่ขึ้นมา – ต่อมาได้พัฒนาเป็นลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ [Surrealism])

ศิลปะดาดา (Dada)

กลุ่มดาดา

- แนวคิด ใช้อารมณ์ปลดปล่อยความคิด
เก่าๆ ที่ไม่ถูกต้องให้หมดไป
- เช่น งาน “วงล้อจักรยาน” เป็นการนำล้อ
จักรยานจริงๆ มาแสดงเป็นงานศิลป์
(ต่อต้านกฎเกณฑ์ความงาม อย่างบริสุทธิ์
ของศิลปะสมัยก่อน)

ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

กลุ่มเซอร์เรียลลิสม์

- แนวคิด พัฒนาคาดตา แต่ไม่ได้มองโลกแง่ร้ายเสมอไป
- ภาพมักจะเป็นจินตนาการของอารมณ์ที่ถูกกดตัน และปลดปล่อยมันออกมาผ่านจิตใต้สำนึกที่ไม่มีอะไรควบคุม
- ภาพมีลักษณะเป็นแบบกึ่งฝันกึ่งจริง
- เช่นภาพ “ช่างมหัศจรรย์” / “นางร้ายของสงครามกลางเมือง”

ภาพ “ช้างมหัสจรรย์” มองแล้วผู้
ดูตกอยู่ในสภาพเหมือนฝัน

ภาพ “ลางร้ายของสงคราม
กลางเมือง”

ศิลปินจินตนาการถึงความ
กดดันและหวาดกลัวสงคราม
เหมือนฝันร้าย

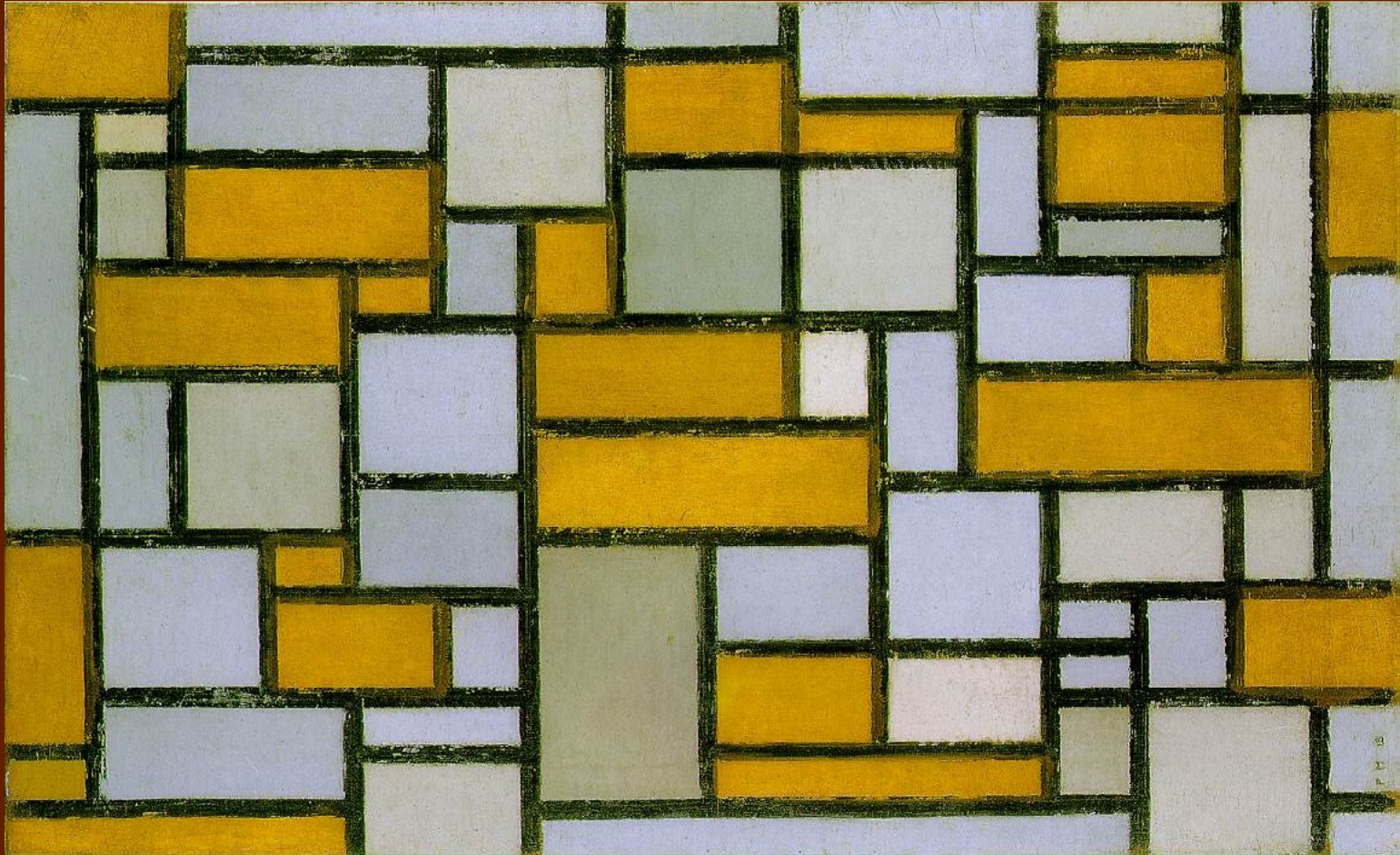
Figure 15-5. **Surrealism.** A precursor of Absurdism, surrealism denied the truth of surface reality and sought instead insights from within. Here, *The Breasts of Teiresias* obviously intends the audience to know it is watching theatre, not life. (From Huntley Carter, *The New Spirit in the European Theatre, 1914-1924*. London: Benn, 1925.)

ศิลปะลัทธิโฟวิสม์

ศิลปะลัทธินามธรรม

- แนวคิดในการสร้างสรรค์ศิลปะซึ่งมีอิทธิพลต่อการละครในครั้งแรกของศตวรรษที่ 20 (อารยธรรม p.238 - 248)

3. สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม (ละครเอพิก)

4. ศิลปะเพื่อการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda Art – รูปปั้นมุสโสลินี, ภาพปลุกใจทหารนาซี, ละครของกลุ่มคอมมิวนิสต์)

5.ต่อต้านสงคราม (ภาพของปีกัสโซ, ละครของเบรชท์)

กำเนิดละครต่อต้านเรียลลิสม์ (anti realism)

กำเนิดละครต่อต้านเรียลลิสม์ (anti realism)

- เนื่องจาก คนสมัยใหม่มีลักษณะชอบ “แสวงหา” “ค้นคว้า” และ “ทดลอง” ละคนสมัยใหม่จึงสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะแนวโน้มของคนยุคนี้ (ในแต่ละสมัย ผู้นำ หรือผู้เปลี่ยนแปลงมักจะไม่นิยมติดอยู่กับรูปแบบและกฎเกณฑ์ใดๆ เป็นเวลานาน จึงมักทดลองหาวิธีใหม่ ๆ)
- เกิดขึ้นช่วงปลาย C.19 หลังจากที่ละครแนวเรียลลิสม์ และแนวท็อยลลิสม์รุ่งเรืองอยู่ได้ประมาณ ..... ปี

กำเนิดละครต่อต้านเรียลลิสม์ (anti realism)

- ผู้คนเริ่มเบื่อหน่ายและเห็นจุดอ่อนของละครเรียลลิสม์ & แบทเจอร์ลลิสม์
- ละครเรียลลิสม์ปิดกั้นจินตนาการ ทำให้ละครนำเสนอได้ในลักษณะที่แคบเกินไป ทั้งด้านของเรื่อง ลีลาการแสดง ภาษาฉาก (ละครตะวันออกไม่มีเห็นต้องมีความสมจริงแบบเรียลลิสม์ แต่ก็ให้ “ความจริง” แก่ผู้ชมได้เหมือนกัน)

●แรงโลก็ย์แนว
สมจริง

●แรงโลก็ย์แนวไม่สมจริง

กำเนิดละครต่อต้านเรียลลิสม์ (anti realism)

- ละครเรียลลิสม์ถูกมองว่า สิ้นเปลือง โดยใช้เหตุ
- การเปลี่ยนฉากต้องใช้เวลานาน
- ความเหมือนจริงของฉาก กลายเป็นจุดเด่นให้คนจับผิดว่าอะไร ไม่สมจริง จนลี้มดูบทบาทของตัวละครไป
- ยิ่งหลัง ๆ เมื่อมีภาพยนตร์และTV ทำให้คนดูไม่รู้สึก ทึ่ง กับการสร้างฉากสมจริงอีกต่อไป

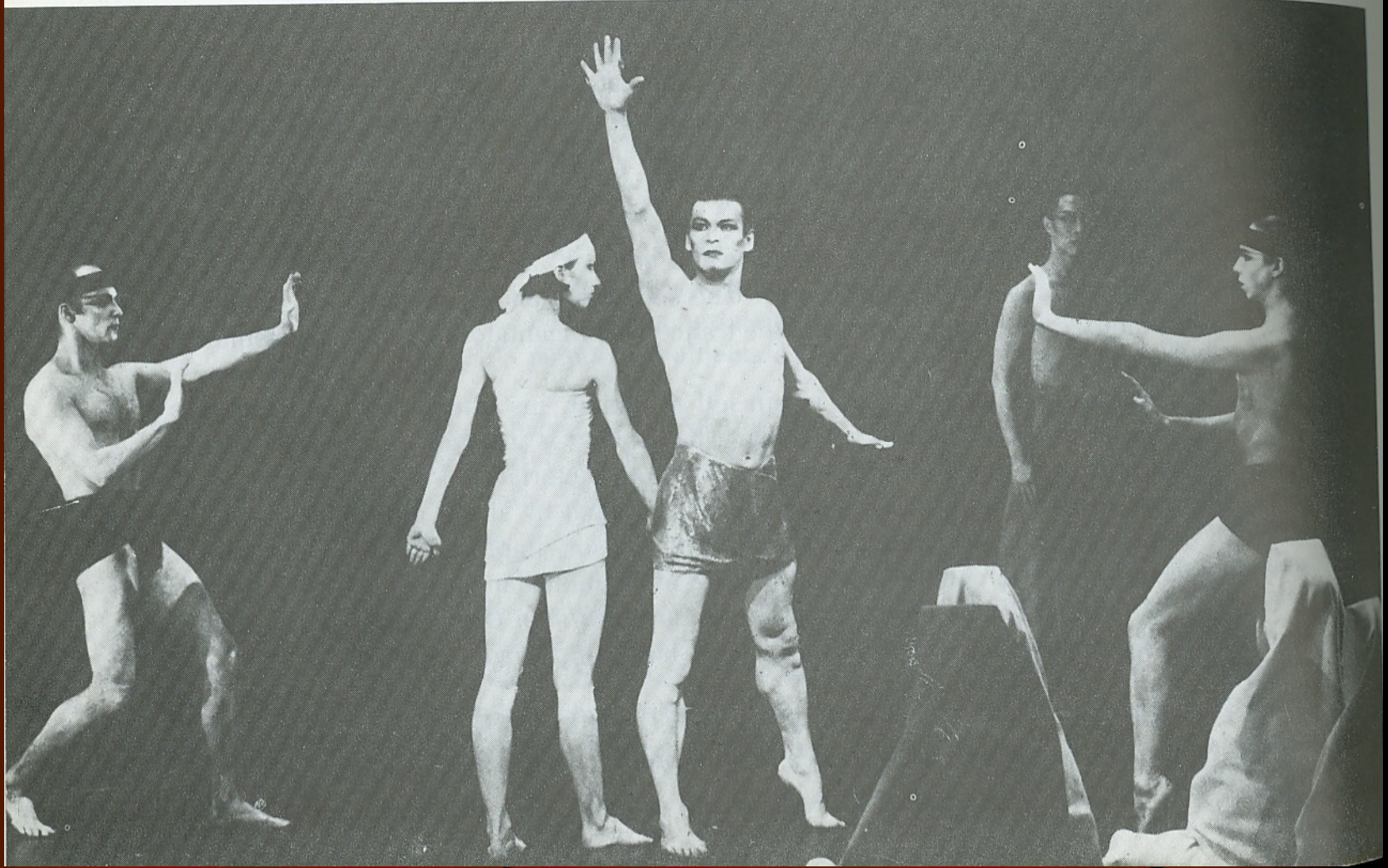

Figure 14-21. **Box Set.** Realistic and naturalistic staging tended to abandon the old wing and drop in favor of the new box set, a stage “room,” built of flats, with the audience looking through what would be its fourth wall.

กำเนิดละครต่อต้านเรียลลิสม์ (anti realism)

- บทละครเรียลลิสม์ (แม้ว่าจะมีที่เป็นนอมตะอยู่มากมาย) ก็ถูกโจมตีว่าจืดชืด ขาดจินตนาการ ขาดศิลปะในแง่ของการใช้ภาษาและวรรณคดี
- จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการต่อต้านละครเรียลลิสม์ขึ้น แม้ของเก่าจะเป็นที่นิยมอยู่เพียงไม่นาน เรียกว่ากลุ่ม “ต่อต้านเรียลลิสม์” (Anti-realism) ทดลองสร้างละครใหม่ ๆ หรืออาจเรียกว่า “ละครแนวทดลอง” (Experimental Theatre)

Figure 16-11. **Experimental Theatres: Wilson.** Sylvie Guillem (2nd from left) and Patrick Dupond (center) in *Le Martyre de Saint Sebastien*, Robert Wilson's first full-length ballet set to the music of Claude Debussy. (Photo Credit: Rodolphe Torette.)

การแสดง ฟิสิกส์เชียวเตอร์ โดยคณะละคร First Physical Company

ลักษณะของละครแนวต่อต้านเรียลลิสม์

- จะทดลองสร้างละครใหม่ ๆ หรืออาจเรียกว่า “ละครแนวทดลอง” (Experimental Theatre)
- เชื่อว่าศิลปะไม่ควรตกเป็นทาสของกฎเกณฑ์ หรือรูปแบบใด ๆ แต่จะยืดหยุ่น และอิสระ
- นำเสนอความจริงแบบ **subjective**

ลักษณะของละครแนวต่อต้านเรียลลิสม์

- พัฒนาและแยกออกเป็นหลายแนวย่อย ๆ
- บางแนวก็คล้ายกันมาก และอาจรวมอยู่ในเรื่องเดียวกัน
- บางแนวก็เกิดขึ้นและหายไปอย่างรวดเร็ว
- ที่เหลือไว้เพื่อเรียนรู้คือ “ลักษณะ” หรือ “รูปแบบ” บางประการที่ยังมีอิทธิพลกับละครในสมัยต่อ ๆ มา

ละครแนวสัญลักษณ์นิยม (Symbolism)

แนวคิด

- ไม่ยอมรับความเห็นแบบเรียลลิสม์ที่ว่า “ความจริงนั้นเป็นสิ่งที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นออกมาได้ด้วยเหตุผลและรับรู้ได้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5”
- กลุ่มละครซิมโบลิสม์ ถือว่า “ความจริง” ที่แท้นั้นจะรับรู้ได้ทางความรู้สึกซึ่งเกิดขึ้น ในใจเอง เพราะความจริงที่สูงสุคนั้นล้ำลึกเกินกว่าจะมองเห็นด้วยตา หรือจับต้องได้เท่านั้น
- จะพยายามมองให้ลึกลงไปถึงสัจธรรมที่ไม่อาจจับต้องได้ เช่น ความหมายของชีวิตและความตาย ละครจึงมักจะดูลึกลับ ลางเลือน และสร้างปมปริศนาไว้ให้ขบคิด

ละครแนวสัญลักษณ์นิยม (Symbolism)

การนำเสนอ

- จะใช้ **สัญลักษณ์** ต่างๆ ซึ่งแฝงอยู่ในการกระทำของตัวละคร บทเจรจา หรือฉาก เพื่อให้ผู้ชมได้ใช้จินตนาการในการแสวงหา "ความจริง" ด้วยตัวเอง
- จะคัดค้านการจำลองชีวิตจริงไว้บนเวที ไม่มีการเน้นรายละเอียดเรื่องเวลาและสถานที่ จะไม่ใช่ฉากหรือเครื่องประกอบฉากที่สมจริงใดๆ แต่จะเน้นการใช้แสง และการออกแบบฉากที่เป็นศิลปะเพื่อสื่อสัญลักษณ์ทางความคิด ซึ่งเป็นนามธรรม
- เช่น การใช้ม่านโปร่งกันระหว่างเวทีกับผู้ชม ทำให้ดูเหมือนเป็นหมอกปกคลุมอยู่
- เนื้อหาของละครมักจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือสังคม แต่เน้นเรื่องความเร้นลับน่าฉงน
- ตัวละครจะแสดงแบบผิดจากธรรมชาติ (stylized) เช่น พุดคล้ายกับสวดมนต์เหมือนคนละเมอ เป็นต้น

ละครแนวสัญลักษณ์นิยม (Symbolism)

- ละครซิมโบลิสต์ได้รับความนิยมอยู่ได้เพียงประมาณ 2 ทศวรรษ ก็เสื่อมความนิยมไปในที่สุด เนื่องจากประสบปัญหาในการจัดการแสดง อย่างไรก็ตามแม้ไม่มีผู้นิยมเขียนละครแนวสัญลักษณ์นิยมแท้ๆ ในปัจจุบัน แต่อิทธิพลของละครรูปแบบดังกล่าวยังคงมีอยู่ในวงการละครจวบจนปัจจุบัน

ละครแนวสัญลักษณ์นิยม (Symbolism)

นักเขียนและบทละครที่สำคัญ

- โมริซ แมเทอร์ลิงค์ (Maurice Maeterlinck ค.ศ. 1862 – 1949) ชาวเบลเยียม เป็นนักเขียนบทละครแนวสัญลักษณ์นิยมที่มีชื่อเสียงที่สุด บทละครที่อยู่ในแนวนี้นี้มี เช่น นกสีฟ้า (The Blue Bird) เปเลอัส และเมลิสซงค์ (Pelleas and Melisande) และ ผู้บุกรุก (The Intruder) ซึ่งมีบรรยากาศของเรื่อง ทำให้เรานึกถึงความลึกลับของชีวิตที่ไม่อาจอธิบายได้ด้วยเหตุผลอย่างกระจ่างชัด

ละครแนวสัญลักษณ์นิยม (Symbolism)

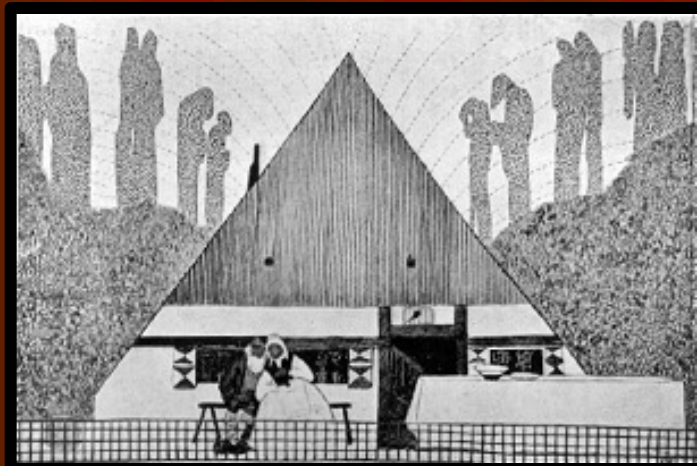
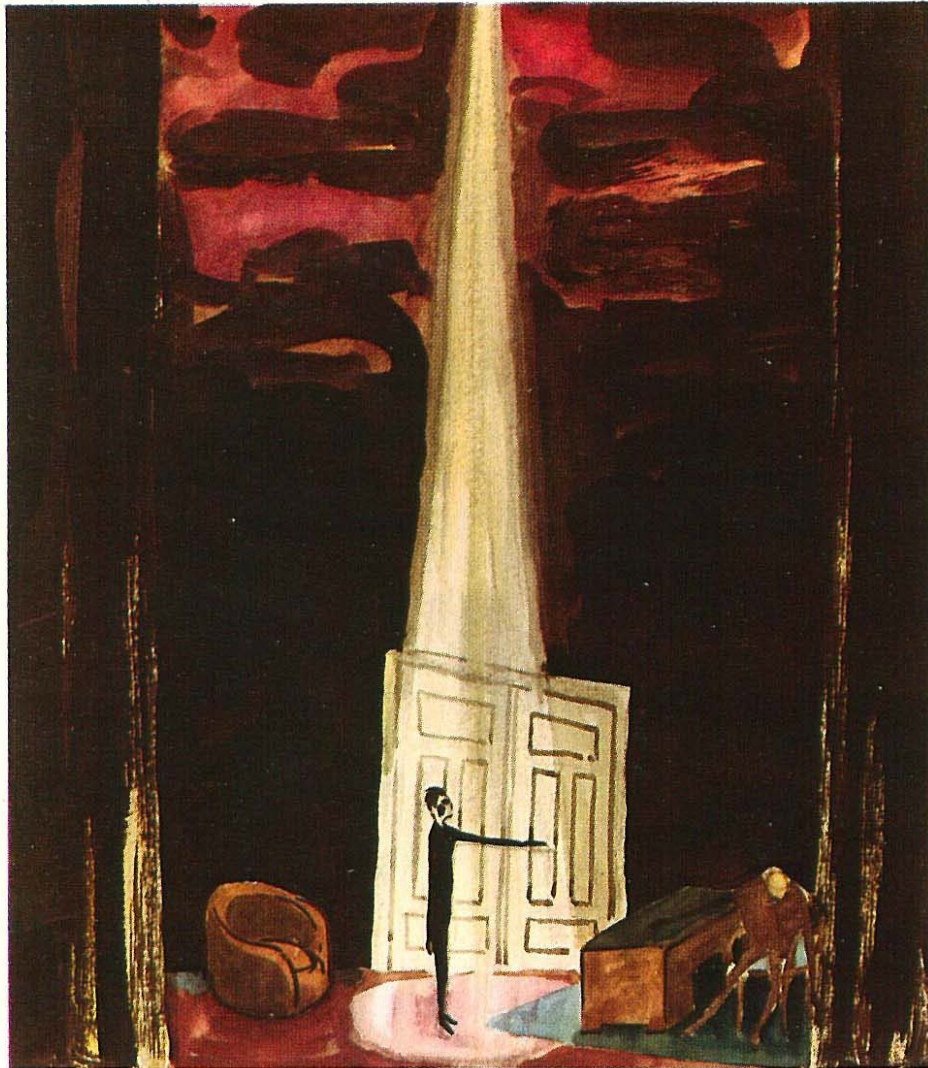

FIG. 4.1

Maeterlinck's *The Blue Bird* at the Théâtre Réjane, Paris, in 1911. The scenery by V. E. Egerov was loaned by the Moscow Art Theatre, for which it was originally designed. (From *Le Théâtre*, 1911.)

Figure 15-2. **Symbolism.** Appia's design for Wagner's *Parsifal* reveals the designer's interest in the effects of mass, light, and shadow. (From Oskar Fischel, *Das Moderne Buhnenbild*. Berlin: Verlag Ernst Wasmuth A.-G., 1923.)

Reigbert, Sketch for the 1919 Kiel production of Hasenclever's *The Son*. Munich, Theatermuseum

ละครแนวเอกเปอร์สชันนิสม์ (Expressionism)

แนวคิด

- เกิดขึ้นในประเทศเยอรมันนี้ ได้รับความนิยมนสูงสุดในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2
- มุ่งนำเสนอความคิดที่อยู่ภายในจิตใต้สำนึกของมนุษย์ออกมาตีแผ่ผ่านการนำเสนอแบบละคร
- ความเป็นจริงของพวกเอ็กส์เพรสชันนิสม์ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล และอยู่ในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งอาจไม่ตรงกับลักษณะความเป็นจริงที่ปรากฏแก่ตาคนทั่วไป หรือ ความจริงเชิงอัตวิสัย (subjective)

ละครแนวเอกเปอร์สชั่นนิสม์ (Expressionism)

การนำเสนอ

- ฉาก / การเคลื่อนไหวของตัวละคร / ภาพรวมทั้งหมดที่ปรากฏบนเวที มีลักษณะผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง (distorted) ทั้งรูปลักษณ์ สี สัน และขนาดของฉากอาจถูกบิดเบือนไปตามความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของตัวละคร
- การแสดง จะแสดงแบบพิศดารธรรมชาติ (stylized) เช่นเดียวกับละครแนวซิมโบลิสม์ โดยจะแสดงหรือเคลื่อนไหวแบบใดก็ได้ที่เน้นการสื่อให้เห็น “ความจริง” ภายในของตัวละคร เช่น เดินเหมือนหุ่นยนต์
- อาจใช้คำพูดที่ไม่เป็นเหตุเป็นผลนัก หรือข้อความสั้น ๆ ห้วน ๆ

ละครแนวเอกเปอร์สชันนิสม์ (Expressionism)

นักเขียนและบทละครสำคัญ

- **ออกัสต์ สตรินด์เบิร์ก** (August Strindberg ค.ศ. 1849 – 1912) ชาวสวีเดน
บทละครที่โดดเด่นในแนวเอกเปอร์สชันนิสม์ของเขา ชื่อ นิมิตมายา (The Dream Play) ซึ่งใช้ความฝันเข้ามาอธิบายการดำเนินเรื่องที่ไม่ได้เป็นไปตามเหตุผลสามัญ ในเรื่อง ธิดาของพระอินทร์ซึ่งสงสัยใคร่รู้ในเรื่องราวของมนุษย์โลก ได้ลงมาดูความเป็นไปบนพื้นพิภพ และได้พบว่าชีวิตมนุษย์นั้น ก่อปรไปด้วยความทุกข์ทรมาน ความเป็นอนิจจัง และไม่จีรังยั่งยืน

ละครแนวเอกเปอร์สชันนิสึม (Expressionism)

นักเขียนและบทละครสำคัญ

- **จอร์จ ไคเซอร์** (Georg Kaiser ค.ศ. 1878 – 1945) ชาวเยอรมัน เขียนบทละครที่เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดของเอ็กส์เพรสชันนิสึม ชื่อ จากเช้าจวบเที่ยงคืน (From Morn Till Midnight) แสดงให้เห็นมนุษย์คนหนึ่งในโลกสมัยใหม่ซึ่งถูกลดค่าลงจนเป็นเพียงเหมือนเครื่องจักรที่ปราศจากชีวิตจิตใจ มีแต่เพียงความปรารถนาในวัตถุ เรื่องราวถูกเสนอออกมาในลักษณะขยายให้เกินจริง เสมือนภาพในความคิดของตัวละครตัวเอกในเรื่อง

ศิลปะลัทธิโพสต์อิมเพรสชันนิสม์

ศิลปะลัทธิโพสต์อิมเพรสชันนิสม์

ศิลปะลัทธิโพสต์อิมเพรสชันนิสม์

รูปแบบของฉากและการแสดงแนวเอ็กสเพรสชันนิสซึม
จากภาพยนตร์เรื่อง *The Cabinet of Dr. Caligari*

HT 'TROMMELN IN NACHT.

Figure 15-3. · **Expressionism.** A nightmare world of trapped humanity is seen here in Toller's *Man and the Masses*. (*From The Theatre.*)

ละครแนวเอพิค (Epic)

- **แนวคิด**
- ถูกนำมาใช้โดยแบร์โทลท์ เบรช (Bertolt Brecht, 1898 - 1956) ชาวเยอรมันผู้นิยมลัทธิมาร์ก
- เขาคิดว่า ว่าละครไม่ควรสิ้นเปลืองเวลาไปกับสิ่งสมมติที่เพียงแต่จะกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกร่วมไปกับมันเพียงชั่วขณะแต่ไม่ได้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ
- ละครอีพิคมุ่งเน้นที่จะนำเสนอละครเพื่อกระตุ้นความสำนึกทางสังคมแก่ผู้ชม และเห็นว่าละครควรมีหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงโลกให้ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ละครอีพิคจึงมักถูกจัดอยู่ในประเภท **“ละครเพื่อสังคม” (Theatre for Social Action)**

ละครแนวเอพิค (Epic)

- การนำเสนอ
- คำว่า “อีพิค” (epic) มีความหมายว่ามหากาพย์ เบรชท์เลือกที่จะใช้คำนี้เพื่อแบ่งแยกงานของเขาออกจากละครตามแบบแผนโดยทั่วไป ตามแบบฉบับของอริสโตเติล (ที่เชื่อว่าละครเป็นการจำลองภาพความจริง / ต้องการให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วม)
- เบรชท์ไม่ต้องการให้คนดูมีอารมณ์ร่วมกับละครมากเกินไป เขาเลือกใช้วิธีการนำเสนอละครโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงแบบเป็นกลาง แต่จะใช้วิธีการทำให้คนดูรู้สึกถ้อยห่าง (alienation)

ละครแนวเอพิก (Epic)

- การนำเสนอ
- มีการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อคอยปลุกให้คนดูตื่นจากภวังค์ เช่น
  - การจัดฉากที่ไม่สมบูรณ์ / ฉายภาพประกอบ
  - ให้มีคนเล่าเรื่อง / การใส่หน้ากาก
  - การใช้ดนตรีที่ไม่เข้ากับเรื่อง / บทพูดที่ขัดแย้งในตัวเอง ฯลฯ
- โดยมีจุดมุ่งหมายให้คนดูใช้ความคิดมากกว่ามีอารมณ์ร่วม
- อีพิกจะมีเป้าหมายที่จะสั่งสอนคนในสังคม ละครในแนวนี้ยังคงพยายามสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้ชมอีกด้วย

ละครแนวเอพิค (Epic)

- นักเขียนและบทละครที่สำคัญ
- **แบร์โทลท์ เบรชท์** (Bertolt Brecht ค.ศ. 1898 – 1956) ชาวเยอรมัน เป็นนักการละครที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดคนหนึ่งในการละครปัจจุบัน บทละครที่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย เช่น แม่เคอเรจ (Mother Courage), คนดีที่เสฉวน (The Good Woman of Setzuan), โอเปราราคาสามเพนนี (The Three – Penny Opera) ซึ่งแสดงแนวความคิดทางสังคมต่าง ๆ ทักตะนะ และมีจุดมุ่งหมายจะกระตุ้นให้เกิดการปฏิรูปบางอย่างในสังคม

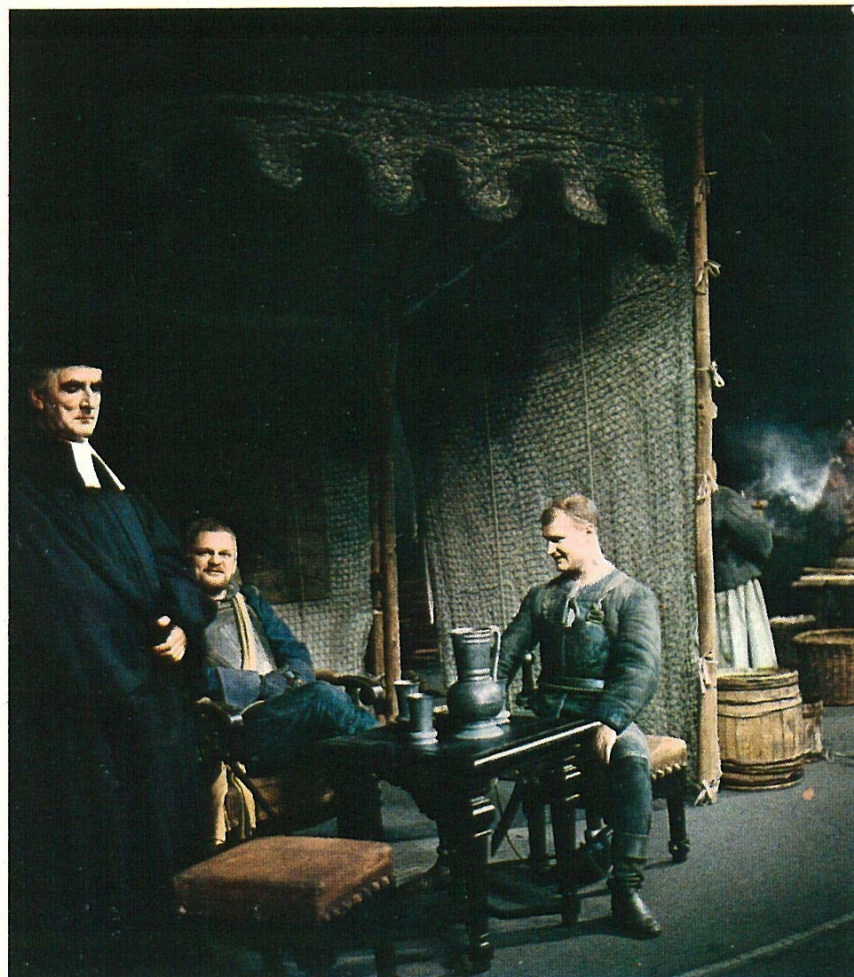
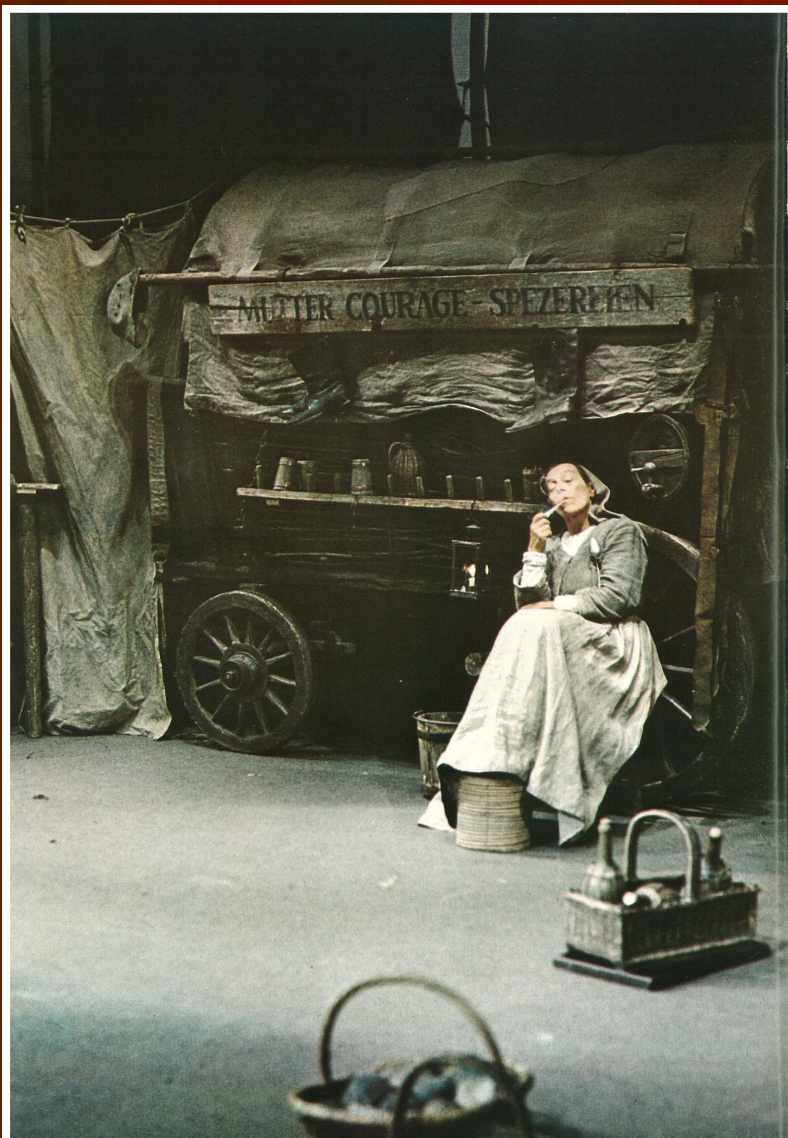

Bertolt Brecht Brecht's epic theories and plays continue to be part of contemporary theater; his concepts, including alienation and historification, continue to be debated and are still influential. Brecht's personal life has been no less controversial than his work: recent scholarship suggests that some of his work was plagiarized and that his political stance was perhaps hypocritical. Shown here is the title character from one of his best-known plays, *Mother Courage and Her Children*, with Elise Stone as Courage in a production by the Jean Cocteau Repertory of New York City (Gerry Goodstein)

ภาพการแสดงละครแนวอีพิก ของ เบรชท์
เรื่อง *Mother Courage and her Children*

Scene from Brecht's *Mother Courage* in the Berliner Ensemble.
Photo: Ugo Mulas